

den ikke at fremkomme med Særstandpunkter og Særønsker, der vilde give Anledning til at vække Forhaabninger. Højre har tværtimod i Udvalget, skønt det mødte et fast Flertal imod sig, fastholdt sine Ændringer og er nu kommet frem med dem her i Salen, og jeg citerede netop dette Ord af en Tjenestemand for at vise, at der nu er og kunde være Tro til, at disse Ændringsforslag kunde gennemføres. Dette har jeg ingen Tro til, og derfor har jeg ment, det var mest formaalistjenligt og hensynsfuldt overfor Tjenestemændene, om man ikke førte et Særstandpunkt frem.

Det ærede Medlem sagde, at der i Folketinget havde været dette Motiv til at spare, at man skulde imødekomme andre, og at jeg saa dertil havde sagt, at der var Tale om at imødekomme ligestillede. Jeg sagde for Resten ikke alene Tjenestemænd, men ogsaa Arbejdere. Dette „ligestillede“ maa jo forstaas cum grano salis. Hvis de var absolut ligestillede, var de jo med. Med „ligestillede“ menes jo til en vis Grad dem, der er „uligestillede“ med de andre, det ligger i Sagens Natur; der menes Folk, hvis Stillinger nærmer sig til dem, Lovforslaget drejer sig om, men som dog ikke er ganske ligestillede med dem; thi ellers var de der allerede. Der er i Etaterne, f. Eks. under Postvæsenet, Folk, som er antagne paa noget anden Maade end de Tjenestemænd, om hvilke dette Lovforslag drejer sig, og som der er Rimelighed for, antager jeg, at komme til Hjælp, og under Justitsministeriet er der Folk ansatte ved Sindssygehospitalet og Straffeanstalterne, som det kan være rimeligt at komme til Hjælp. Alt dette er imidlertid noget, som der senere maa forhandles om, men den ærede Ordfører for Højre har ikke Ret, naar han siger, at det er Folk, som ligger ganske udenfor de Grupper af Personer, som Rigsdagen her mener skal hjælpes. Det er Folk, som nærmer sig til disse Personer, ganske ligestillede kan de selvfølgelig ikke være.

Den ærede Ordfører for Højre kom til Slutning ind paa en Art politisk Betragtning, idet han udtalte, at jeg havde sagt, at jeg vilde modsætte mig, at der blev anvendt saa store Summer, 1 Million maaske, til andre end dem, Lovforslaget drejer sig om, men hentydede til, at der var nogle, som var mægtigere end jeg, og at jeg rimeligvis maatte bøje mig. Dertil kan jeg sige, at jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at der er mange, som er mægtigere end jeg, og enhver, enten han er Minister eller Rigsdagsmand,

maa selvfølgelig bøje sig for de mægtigere. Men det er ikke kommet ind i den ærede Ordførers og hans Partifællers Hjerter, at de er ikke saa mægtige som før, det har jeg mærket mange Gange, og det mærker jeg ogsaa i denne Sag. Hvis de fuldkommen forstod, at de udgjorde et Mindretal, antager jeg, at de vilde have været saa hensynsfulde ikke at føre disse Ændringsforslag frem og holde Forhaabninger i Live, Forhaabninger, som dog skal slukkes. Saa sagde den ærede Ordfører — og hvorfor skulde han ikke sige det? han har jo en Mester, som han følger med Hensyn til sine politiske Betragtninger, nemlig det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at jeg sad i en skrøbelig Kasse. Ja, det ærede Medlem fra Ringkøbing er det store Prototyp for den ærede Ordfører. Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing har holdt en Tale eller har skrevet en Artikel og den ærede Ordfører kommer ud i Landet og skal holde en Tale, hvad gør han saa? Han gentager med lidt andre Ord, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing er fremkommet med. Mere original er han ikke, mere original er Højre ikke blevet, dets Politik slutter sig tæt til det ærede Medlem fra Ringkøbings. Og jeg har mange Gange hos det ærede Medlem fra Ringkøbing hørt og læst det Citat af mig, at Ministeriet sad i en Kasse, i en skrøbelig Kasse, men jeg har oplyst i Folketinget — og derved troede jeg, at jeg havde slaaet Ordene ud af Munden paa det ærede Medlem fra Ringkøbing og naturligvis ogsaa paa den ærede Ordfører for Højre —, at jeg aldrig nogen Sinde havde sagt det, jeg sagde netop det modsatte, at man ikke skulde betragte Ministeriet som siddende i en Glaskasse, men ganske rolig behandle det som ethvert andet Ministerium. Hvor skrøbelige vi er, skal jeg ikke udtale mig om. Imidlertid har vi dog siddet i 2 Aar, og skønt der er gjort mange Forsøg paa at styrte det nuværende Ministerium, er det ikke styrtet endnu.

Piper: Jeg har ikke tænkt paa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), men formodentlig maa den højtærede Finansministers Tanker stadig kredse om det ærede Medlem, siden han ogsaa ved denne Lejlighed beskæftiger sig med ham. Den højtærede Minister talte i øvrigt om, at hvis vi følte, at vi var Mindretal, vilde vi ikke have stillet disse Ændringsforslag, efter at vi havde set, at alle de andre Partier i Udvalget gik imod vore Ændringer. Under de Forhandlinger, som